

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 19 iulie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2020, în propria cauză penală de către inculpatul

Dobânda Serghei Xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 04.09.2018 – 19.07.2019;
2. *instanța de apel*: 16.08.2019 – 20.02.2020;
3. *instanța de recurs*: 22.07.2020 – 16.12.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 iulie 2019, Dobânda Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Dobânda Serghei în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 25 lei și 70 bani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Dobânda Serghei la 03.08.2018, în jurul orei 02:50, nedeținând permis de conducere și având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică intenționat a ignorat prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează expres, că persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său,

valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus precum și cerințele prevederilor art. 14 lit. a) din același Regulament, care stipulează că conducătorul de autovehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Astfel, la data și ora indicată, inculpatul Dobînda Serghei, conducând mijlocul de transport de model „Seat Ibiza” cu nr/î xxxxx, pe o stradă din sat. Horești, r-nul Ialoveni, a fost stopat de către inspectorii de patrulare a INP al IGP al MAI, Sîrbu Gheorghe și Moga Sergiu, care se aflau în exercitarea obligațiilor de serviciu, unde în urma controlului efectuat de către ultimii, s-a constatat că Dobînda Serghei nu deține permis de conducere și prezintă suspecții referitor la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt pentru ce i s-a solicitat testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate, iar în urma testării cu ajutorul mijlocului tehnico-științific de constatare a stării de ebrietate de model „Drager Alcotest - 8510 RO”, s-a confirmat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.49 mg/l, care conform prevederilor art. 134¹² Cod penal se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.”

2.1. Prima instanță a calificat fapta constatată în sarcina inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Crețu Nadejda în numele inculpatului și de către inculpat.

3.1. În apelul declarat avocatul Crețu N. în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru instanța de fond, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia în baza art. 90 Cod penal sau muncă neremunerată în folosul comunității.

În susținerea apelului, avocatul a invocat că pedeapsa aplicată lui Dobînda S. este prea aspră, dat fiind faptul că dânsul recunoaște în totalmente vina incriminată, deoarece privarea lui de libertate nu ar avea drept scop educarea lui, ci din contra i-ar înrăutăți situația. Mai mult ca atât, condamnatul Dobînda S. are la întreținere 2 copii minori, este angajat oficial ca asistent social în cadrul Primăriei. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată nu ținut cont de persoana celui vinovat și anume că, are la întreținere 2 copii minori, deoarece el este unicul care întreține familia, a recunoscut

vina prin acceptarea probelor administrate în cadrul UP. Astfel, instanța de judecată nu a ținut cont de unele criterii ale art. 75 Cod penal, iar pedeapsa aplicată este prea aspră, din considerente enumerate mai-sus nu este rațional ca el să fie privat de libertate, deoarece nu a ținut cont de voința lui Dobînda S., care a solicitat ca pedeapsă să-i fie aplicată muncă neremunerată în folosul comunității.

3.2. În apelul declarat inculpatul, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non-privativă de libertate.

În susținerea apelului, inculpatul a invocat că, după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea săvârșită de către Dobînda Serghei este ușoară și pentru săvârșirea căreia legea prevede în exclusivitate pedepse non-privativă de libertate, în calitate de pedepse principale fiind prevăzute munca neremunerată în folosul comunității și amenda, ultima nu a fost examinată de către instanța de judecată ca fiind stabilită de legiutor, contrar concluziilor instanței de fond, precum că prin prisma art. 76 CP, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante Dobînda S. este angajat al Direcției Generale Asistență Socială și Protecția Familiei Ialoveni în funcție de asistent familial în cadrul Serviciului Plasament Familial Pentru Adulți pentru beneficiarul Malai Mihail, începând cu 07.10.2016. Astfel, inculpatul practic are grijă și asistă permanent o persoană matură imobilizată, fapt confirmat prin certificatul eliberat la 24.07.2019 de către Direcția generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni. Conform certificatului eliberat de Primăria c. Xxxxx, Xxxxx, se atestă că Dobînda Serghei are domiciliu în localitatea respectivă, locuiește acolo, este căsătorit, crește și educă 2 copii, este angajat în câmpul muncii în funcție de asistent familial al adultului Xxxxx Xxxxx, invalid din copilărie, ținut la pat. În cazul în care în privința inculpatului va fi aplicată pedeapsa sub formă de privațiune de libertate, vor rămânea fără întreținere atât copiii inculpatului, cât și fără ajutor Malai Mihail, care este imobilizat la pat. Rugăm ca instanța de apel, să țină cont și de următoarele circumstanțe: vina a fost recunoscută; inculpatul a realizat că a comis o faptă contrară legii și se căiește sincer de cele întâmplate; are la întreținere 2 copii și soția; se caracterizează pozitiv, nefiind atestate plângeri și obiecții din partea cetățenilor și autorității publice, pe parcursul procesului penal derulat, Dobînda Serghei, s-a prezentat în fața instanței de judecată, acțiuni care denotă că acesta a tras concluziile necesare, dorind ca să-i fie acordată o șansă prin aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate. Cu toate că în privința lui Dobînda Serghei se atestă și o circumstanță agravantă, însă a considerat că în privința acestuia poate fi aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate, stabilită de legiutor, ținând cont de circumstanțele excepționale aduse în fața instanței

de apel și anume aportul pe care-l aduce comunității, luînd în grija sa o persoană imobilizată la pat, contra unei remunerări neesențiale.

Ce ține de încasarea din contul lui Dobînda Serghei în folosul statului a sumei de 25 lei și 70 bani, cu titlu de cheltuieli judiciare, a solicitat ca instanța de judecată să respingă această cerință ca fiind nefondată, întrucât careva probe, cum ar fi bonuri/facturi fiscale, chitanțe sau alte note de plată, privind suportarea cheltuielilor respective instanței judecătorești nu i s-au prezentat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2020, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către avocatul Crețu Nadejda în numele inculpatului și de către ultimul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, judecarea cauzei s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit articolului 364¹ Cod de procedură penală, astfel legalitatea sentinței atacate este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, s-a apreciat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, cât și celor din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel fiind aplicată în limitele legii.

Inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară (f.d. 36), potrivit cazierului contravențional în perioada 01 iunie 2009 și 07 august 2018 Dobînda S. a săvârșit paisprezece contravenții (f.d. 38), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, are doi copii, este încadrat în câmpul muncii, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea săvârșită se clasifică ca ușoară.

Temei pentru condamnarea inculpatului cu o pedeapsă non privativă de libertate, cu muncă neremunerată, cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare sau cu aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu s-a constatat, de vreme ce în cauză lipsesc circumstanțe, inclusiv și excepționale, ce ar justifica aplicarea pedepsei propriu-zise.

Interpretarea judiciară a prevederilor articolelor 79, 90 și 90¹ Cod penal în raport cu circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și cu scopul legii penale enunțat la art. 61 alin. (2) Cod penal determină concluzia că în speță nu există temei legal pentru aplicarea acestora.

Instanța de apel a reținut, că scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii în privința inculpatului cu izolare de societate și

reeducarea în locurile de detenție, iar o pedeapsă mai blândă nu-și va atinge scopul pedepsei prevăzut de art. 61 Cod penal, la caz nefiind întrunite temeiurile întru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ori aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității, ținându-se cont de trecutul infracțional al inculpatului.

Instanța a concluzionat că inculpatului Dobânda Serghei urmează a fi stabilită pedeapsă pentru fapta comisă sub formă de închisoare, fiind întemeiată în raport cu gradul și riscul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpat, cât și de criminalitatea acestuia. Cât privește solicitarea părții apărării, privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse neprivative de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de judecată a considerat-o irațională și neîntemeiată, deoarece o pedeapsă mai blândă nu-și va atinge scopul pedepsei prevăzut de art. 61 Cod penal, inculpatul a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare și nu a făcut concluziile necesare întru corectarea și reeducarea sa.

Cu privire la motivele invocate de inculpat, ce vizează chestiunea cu privire la cheltuielile de judecată, au fost apreciate ca fiind nefondate, din următoarele considerente:

Analizând materialele cauzei, s-a constatat că plata cheltuielilor de judecată în mărime de 25 lei și 70 bani lei reprezintă cheltuielile de judecată suportate de către stat legate de constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

În atare situație, prima instanță corect a soluționat chestiunea privind plata cheltuielilor judiciare legate de constatarea faptului de consumare a alcoolului de către inculpat, stării de ebrietate și naturii ei, fapt ce determină concluzia privind respingerea apelului inculpatului, sub aspectul ce vizează încasarea cheltuielilor judiciare de la stat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Dobânda S., prin care solicită casarea parțială a hotărârilor judecătorești, în partea ce ține de tipul și mărimea pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care lui Dobânda Serghei să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În argumentarea recursului invocă următoarele aspecte:

- în fața instanței de apel au fost prezentate argumente și probe în sensul existenței unor circumstanțe calificate ca fiind atenuante și care au importanță la individualizarea pedepsei și anume pentru aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

Or, legislatorul a stabilit și alte sancțiuni alternative în schimbul închisorii: amenda, munca neremunerată în folosul comunității, suspendarea pedepsei închisorii.

S-a stabilit că, după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea săvârșită de către Dobânda Serghei este ușoară și pentru săvârșirea căreia legea prevede în exclusivitate

pedepse non-privative de libertate, în calitate de pedepse principale fiind prevăzute munca neremunerată în folosul comunității și amenda, ultima nu a fost examinată de către instanța de judecată ca fiind stabilită de legiuitor;

- contrar concluziilor instanței de fond și a celei de apel, precum că prin prisma art. 76 CP, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, relevăm că: la individualizarea pedepsei în privința recurentului, se identifică în calitate de circumstanță care ameliorează situația inculpatului - recunoașterea faptei de către inculpat și colaborarea cu organul de urmărire penală în sensul descoperirii acesteia.

Totodată, rugăm, instanței de recurs la examinarea prezentei cereri să revizuiască pedeapsa aplicată inculpatului de prima instanță și să țină cont de următoarele circumstanțe individuale care țin de persoana inculpatului și aportul pe care acesta îl iduce societății și anume:

- Dobînda Serghei este angajat al Direcției Generale Asistență Socială și Protecția a Familiei Ialoveni în funcție de asistent familial în cadrul Serviciului Plasamnet Familial Pentru Adulți pentru beneficiarul Xxxxx Xxxxx, începând cu 07.10.2016. Astfel, inculpatul practic are grijă și asistă permanent o persoană matură imobilizată, fapt confirmat prin certificatul eliberat la 24.07.2019 de către Direcția generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni.

- conform certificatului eliberat de Primăria c. Xxxxx, Xxxxx, se atestă că Dobînda Serghei are domiciliu în localitatea respectivă, locuiește acolo, este căsătorit, crește și educă 2 copii, este angajat în câmpul muncii în funcție de asistent familial al adultului Malai Mihail, invalid din copilărie, ținut la pat.

- în cazul în care în privința inculpatului va fi aplicată pedeapsa sub formă de privațiune de libertate, vor rămânea fără întreținere atât copiii inculpatului, cât și fără ajutor Xxxxx Xxxxx, care este imobilizat la pat.

Rugam ca instanța de apel, să țină cont și de următoarele circumstanțe: vina a fost recunoscută; inculpatul a realizat că a comis o faptă contrară legii și se căiește sincer de cele întâmplate; are la întreținere 2 copii și soția; se caracterizează pozitiv, nefiind atestate plângeri și obiecții din partea cetățenilor și autorității publice; pe parcursul procesului penal derulat, Dobînda Serghei, s-a prezentat în fața instanței de judecată, acțiuni care denotă că acesta a tras concluziile necesare, dorind că să-i fie acordată o șansă prin aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate;

- cu toate că în privința lui Dobînda Serghei se atestă și o circumstanță agravantă, considerăm că în privința acestuia poate fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, stabilită de legiuitor, ținând cont de circumstanțele excepționale aduse în fața instanței

de judecată și anume aportul pe care-l aduce comunității, luând în grija sa o persoană imobilizată la pat, contra unei remunerări neesențiale.

Inclusiv, la numirea pedepsei non-privative de liberate, rugăm de a fi luat în considerație personalitatea inculpatului care a recunoscut vina.

Remarcăm asupra faptului că, sancțiunea prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă prevede o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, care poate fi aplicată de instanța de recurs, în condițiile în care se va considera cu muncă neremunerată în folosul societății nu-și va atinge scopul stabilit de legiuitor.

Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului - acesta fiind unul din principiile aplicării legii penale. În atare situație, rugăm instanța să aplice o pedeapsă non-privativă de libertate;

- ne exprimăm dezacordul și pe marginea soluției instanței de apel privind încasarea din contul lui Dobînda Serghei în folosul statului a sumei de 25 lei și 70 bani, cu titlu de cheltuieli judiciare. Solicităm ca instanța de judecată să respingă această cerință ca fiind nefondată, întrucât careva probe, cum ar fi bonuri/facturi fiscale, chitanțe sau alte note de plată, privind suportarea cheltuielilor respective instanței judecătorești nu i s-au prezentat, iar pe de altă parte, prevederile art. art. 227-229 din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile situației pretinse de procuror. În plus, la soluționarea acestei probleme, rugăm să se țină cont și de practica judiciară instituită de către Curtea Supremă de Justiție în acest sens, care la rândul său în multiple situații s-a expus că, o eventuală încasare a cheltuielilor judiciare de la inculpat ar putea răsturna sarcina probațiunii într-un proces penal, avându-se în vedere că inculpații beneficiază de prezumția vinovăției și, astfel, nu este temei legal de a încasa din contul lor aceste cheltuieli în legătură cu administrarea probelor, care de drept necesită să fie suportate și puse pe seama statului. Prin urmare, acumularea probelor, a fost dispusă de către organul de urmărire penală, fără însă a exista o asemenea cerere din partea apărării, iar în asemenea circumstanțe, anume statului îi revine obligația pozitivă de a administra probe pentru a demonstra vinovăția unei persoane, or, potrivit art. 100 alin. (1) din Codul de procedură penală, dar și în corespundere cu art. 6 par. 2 CEDO, sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală, astfel că persoana acuzată de un delict să beneficieze de "prezumția nevinovăției", stipulată la art. 8 din Codul de procedură penală.

Instanța de fond și instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele invocate de către apărare în sensul aplicării unei pedepse non-privative de libertate.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Astfel, Colegiul penal subliniază că din textul recursului declarat, autorul semnalează ca temei de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, iar pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o

finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, Colegiul penal atestă că art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, sau cu închisoarea de până la 1 an, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune ușoară.

Instanța de apel, menținând sentința primei instanțe i-a stabilit inculpatului pedeapsă în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de 5 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, soluție bazată pe circumstanțele cauzei, fiind în conformitate cu prevederile art. 7, 75-78 Cod penal.

Colegiul penal reține că prima instanță, individualizând pedeapsa inculpatului, just a reținut că, inculpatul a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere conducând mijlocul de transport fără a deține permis de conducere, în stare de ebrietate cu grad avansat, încălcare ce a pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic, precum și faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, însă acesta nu și-a făcut concluziile necesare, nu s-a stat pe calea corijării, dar a dat dovadă de comportare negativă, iar pericolul social al faptei săvârșite denotă că reeducarea inculpatului poate fi atinsă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoarea. În prezenta speță aplicarea unei pedepse mai blânde, cum ar fi amenda sau munca neremunerată în folosul comunității, nu ar fi oportună de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul pedepsei în circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, or, anterior inculpatului pentru infracțiuni similare i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, însă acesta nu a făcut concluziile necesare, din nou comițând o infracțiune similară.

Astfel, în prezenta speță, Colegiul penal evidențiază acel fapt, că inculpatului îi poate fi aplicată pedeapsa, doar cu închisoare și executare reală.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a

acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În continuare, din conținutul recursului declarat se constată că inculpatul consideră că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul acestuia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal consideră ca nefondată critica recurentului referitor la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, precum că, nemotivat sa dispus încasarea de la Dobînda Serghei în beneficiul statului a sumei de 25 lei și 70 bani, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în procesul penal. Or, instanța de apel corect a specificat că norma prevăzută de art. 143 Cod de procedură penală, urmează a fi interpretată ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare la 09 februarie 2018, potrivit căreia a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte excepția, dar nu regula.

Potrivit prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, (1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Având în vedere că constatarea stării de ebrietate efectuat cu aparatul „Drager Alcotest” a fost efectuat la data de 03.08.2018, după intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr. 316 din 22 decembrie 2017 și ținând cont că nu au fost constatate careva impedimente privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, se ajunge

la concluzia că soluția instanței de apel raportată la prevederile art. art. 227, 229 alin. (1)-(3), 143 Cod de procedură penală, este corectă.

Astfel, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-au comis erorile de drept la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2020, în propria cauză penală de către inculpatul **Dobînda Serghei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **13 ianuarie 2021**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana